

Studiul 9

Isus Se îngrijea de nevoile oamenilor

Textul de memorat: „Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând orice fel de boală și orice fel de neputință care era în norod.” (Matei 9:35)

Duminică, 21 august – Solicitări neprevăzute

Marcu 5:22-43

22. Atunci a venit unul din fruntașii sinagogii, numit Iair. Cum L-a văzut, fruntașul s-a aruncat la picioarele Lui
23. și I-a făcut următoarea rugămintă stăruitoare: „Fetița mea trage să moară; rogu-Te, vino de-Ți pune mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască.”
24. Isus a plecat împreună cu el. Și după El mergea mult norod și-L îmbulzea.
25. Și era o femeie care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge.
26. Ea suferise mult de la mulți doctori; cheltuisese tot ce avea, și nu simțise nicio ușurare; ba încă îi era mai rău.
27. A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime și s-a atins de haina Lui.
28. Căci își zicea ea: „Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.”
29. Și îndată a secăt izvorul sângelui ei. Și a simțit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală.
30. Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și, întorcându-Se spre mulțime, a zis: „Cine s-a atins de hainele Mele?”
31. Ucenicii I-au zis: „Vezi că mulțimea Te îmbulzește și mai zici: „Cine s-a atins de Mine?”
32. El Se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta.
33. Femeia, înfricoșată și tremurând, căci știa ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele Lui și I-a spus tot adevărul.
34. Dar Isus i-a zis: „Fiică, credința ta te-a mântuit; du-te în pace și fii tămăduită de boala ta.”
35. Pe când vorbea El încă, iată că vin niște oameni de la fruntașul sinagogii care-i spun: „Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învățătorul?”
36. Dar Isus, fără să țină seamă de cuvintele acestea, a zis fruntașului sinagogii: „Nu te teme, crede numai!”
37. Și n-a îngăduit nimănui să-L însoțească, afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.
38. Au ajuns la casa fruntașului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă, și pe unii care plângeau și se tânguiau mult.
39. A intrat înăuntru și le-a zis: „Pentru ce faceți atâta zarvă și pentru ce plângeți? Copila n-a murit, ci doarme.”
40. Ei își băteau joc de El. Atunci, după ce i-a scos afară pe toți, a luat cu El pe tatăl copilei, pe mama ei și pe cei ce-L însoțiseră și a intrat acolo unde zăcea copila.
41. A apucat-o de mână și i-a zis: „Talita, cumi”, care tâlmăcit înseamnă: „Fetițo, scoală-te îți zic!”
42. Îndată fetița s-a sculat și a început să umble; căci era de doisprezece ani. Ei au rămas încremeniți.
43. Isus le-a poruncit cu tărie să nu știe nimeni lucrul acesta; și a zis să dea de mâncare fetiței.

Luni, 22 august – Cu ce te pot ajuta?

Marcu 10:46-52

46. Au ajuns la Ierihon. Și pe când ieșea Isus din Ierihon cu ucenicii Săi și cu o mare mulțime de oameni, fiul lui Timeu, Bartimeu, un cerșetor orb, ședea jos lângă drum și cerea de milă.
47. El a auzit că trece Isus din Nazaret și a început să strige: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”
48. Mulți îl certau să tacă; dar el și mai tare striga: „Fiul lui David, ai milă de mine!”

49. Isus S-a oprit și a zis: „Chemați-I!” Au chemat pe orb și i-au zis: „Îndrăznește, scoală-te, căci te cheamă.”
50. Orbul și-a aruncat haina; a sărit și a venit la Isus.
51. Isus a luat cuvântul și i-a zis: „Ce vrei să-ți fac?” „Rabuni”, I-a răspuns orbul, „să capăt vederea.”
52. Și Isus i-a zis: „Du-te, credința ta te-a mântuit.” Îndată orbul și-a căpătat vederea și a mers pe drum după Isus.

Ioan 5:1-9

1. După aceea era un praznic al iudeilor; și Isus S-a suit la Ierusalim.
2. În Ierusalim, lângă poarta oilor, este o scăldătoare, numită în evreiește Betesda, care are cinci pridvoare.
3. În pridvoarele acestea zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, care așteptau mișcarea apei.
4. Căci un înger al Domnului se cobora, din când în când, în scăldătoare și tulbura apa. Și cel dintâi care se cobora în ea, după tulburarea apei, se făcea sănătos, orice boală ar fi avut.
5. Acolo se afla un om bolnav de treizeci și opt de ani.
6. Isus, când l-a văzut zăcând, și fiindcă știa că este bolnav de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?”
7. „Doamne”, I-a răspuns bolnavul, „n-am pe nimeni să mă bage în scăldătoare când se tulbură apa; și, până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.”
8. „Scoală-te”, i-a zis Isus, „ridică-ți patul și umblă.”
9. Îndată omul acela s-a făcut sănătos, și-a luat patul și umbla. Ziua aceea era o zi de Sabat.

Marti, 23 august – Nevoile mai profunde

Psalmii 139:1-13

1. Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști,
2. știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul.
3. Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele.
4. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul.
5. Tu mă înconjori pe dinapoi și pe dinainte și-Ți pui mâna peste mine.
6. O știință atât de minunată este mai presus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde.
7. Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de fața Ta?
8. Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în Locuința morților, iată-Te și acolo;
9. dacă voi lua aripile zorilor și mă voi duce să locuiesc la marginea mării,
10. și acolo mâna Ta mă va călăuzi, și dreapta Ta mă va apuca.
11. Dacă voi zice: „Cel puțin întunericul mă va acoperi și se va face noapte lumina dimprejurul meu!”
12. Iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește ca ziua, și întunericul, ca lumina.
13. Tu mi-ai întocmit rinichii, Tu m-ai țesut în pânțelele mamei mele:

Marcu 2:1-12

1. După câteva zile, Isus S-a întors în Capernaum. S-a auzit că este în casă
2. și s-au adunat îndată așa de mulți, că nu putea să-i mai încapă locul dinaintea ușii. El le vestea Cuvântul.
3. Au venit la El niște oameni care I-au adus un slăbănog, purtat de patru inși.
4. Fiindcă nu puteau să ajungă până la El, din pricina norodului, au desfăcut acoperișul casei unde era Isus și, după ce l-au spart, au coborât pe acolo patul în care zăcea slăbănogul.
5. Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!”
6. Unii din cărturari, care erau de față, se gândeau în inimile lor:
7. „Cum vorbește Omul acesta astfel? Hulește! Cine poate să ierte păcatele decât numai Dumnezeu?”
8. Îndată, Isus a cunoscut, prin duhul Său, că ei gândeau astfel în ei și le-a zis: „Pentru ce aveți astfel de gânduri în inimile voastre?”
9. Ce este mai lesne: a zice slăbănogului: „Păcatele îți sunt iertate”, ori a zice: „Scoală-te, ridică-ți patul și umblă”?
10. Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele,

11. „Ție îți poruncesc”, a zis El slăbănogului, „scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă.”

12. Și îndată, slăbănogul s-a sculat, și-a ridicat patul și a ieșit afară în fața tuturor; așa că toți au rămas uimiți și slăveau pe Dumnezeu și ziceau: „Niciodată n-am văzut așa ceva!”

Miercuri, 24 august – Tabita din Iope

Faptele 9:36-42

36. În Iope, era o ucenică numită Tabita, nume care în tălmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii.

37. În vremea aceea, s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au scăldat-o, au pus-o într-o odaie de sus.

38. Fiindcă Lida este aproape de Iope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el să-l roage: „Nu pregeta să vii până la noi.”

39. Petru s-a sculat și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plângând și i-au arătat hainele și cămășile pe care le făcea Dorca, pe când era cu ele.

40. Petru a scos pe toată lumea afară, a îngenuncheat și s-a rugat; apoi, s-a întors spre trup și a zis: „Tabita, scoală-te!” Ea a deschis ochii și, când a văzut pe Petru, a stat în capul oaselor.

41. El i-a dat mâna și a ridicat-o în sus. A chemat îndată pe sfinți și pe văduve și le-a pus-o înaintea vie.

42. Minunea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea Iope, și mulți au crezut în Domnul.

Ioan 13:34-35

34. Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.

35. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”

Ioan 15:12

Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.

Joi, 25 august – Biserica la lucru

Proverbe 16:3

Încredințază-ți lucrările în mâna Domnului și îți vor izbuti planurile.

Luca 14:25-35

25. Împreună cu Isus mergeau multe noroade. El S-a întors și le-a zis:

26. „Dacă vine cineva la Mine, și nu urăște pe tatăl său, pe mama sa, pe nevasta sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu.

27. Și oricine nu-și poartă crucea și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu.

28. Căci, cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfârșească?

29. Pentru ca nu cumva, după ce i-a pus temelială, să nu-l poată sfârși, și toți cei ce-l vor vedea să înceapă să râdă de el

30. și să zică: „Omul acesta a început să zidească, și n-a putut isprăvi.”

31. Sau care împărat, când merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?

32. Altfel, pe când celălalt împărat este încă departe, îi trimite o solie să ceară pace.

33. Tot așa, oricine dintre voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu.

34. Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde gustul ei de sare, prin ce i se va da înapoi gustul acesta?

35. Atunci nu mai este bună nici pentru pământ, nici pentru gunoi, ci este aruncată afară. Cine are urechi de auzit să audă.”